Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2025/222

6.2.2025

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT (EU) 2025/222

av den 27 januari 2025

om tillgången till Eurosystemets centralbanksdrivna betalningssystem och till centralbankskonton för betaltjänstleverantörer som inte är banker *(ECB/2025/2)*

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 127.2 fjärde strecksatsen,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 22,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 3.1 fjärde strecksatsen, artikel 12.1 och artikel 22 som ska läsas tillsammans med artikel 17, och

av följande skäl:

(1) Eurosystemet bedriver betalningssystem i enlighet med sitt uppdrag och de befogenheter som fastställs i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*), särskilt artikel 3.1 fjärde strecksatsen, artikel 12.1, artikel 22 jämförd med artikel 17 samt i enlighet med unionsrättens allmänna principer. På detta sätt beaktar Eurosystemet artikel 2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG ([1]), ändrad genom artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/886 ([2]), som inkluderar betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar, (gemensamt kallade *betaltjänstleverantörer som inte är banker* eller *NB-PSP*) i förteckningen över godtagbara institut som uppfyller villkoren för att bli deltagare i de betalningssystem som har betecknats enligt det direktivet. Genom artikel 35a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 ([3]), som infördes genom artikel 3 i förordning (EU) 2024/886, åläggs ytterligare villkor – i förhållande till andra institut – som betaltjänstleverantörer som inte är banker måste uppfylla innan de ansöker om deltagande i system som har betecknats enligt direktiv 98/26/EG. Enligt artikel 10.1 i direktiv (EU) 2015/2366, ändrad genom artikel 3 i förordning (EU) 2024/886, kan slutligen betaltjänstleverantörer som inte är banker skydda sina kundmedel genom att deponera dem på ett särskilt konto hos ett kreditinstitut eller hos en centralbank enligt den centralbankens gottfinnande.

(2) Tanken med att låta betaltjänstleverantörer som inte är banker bli berättigade att få tillgång till Eurosystemets centralbanksdrivna betalningssystem är att göra sektorn för massbetalningar mer effektiv och välfungerande, inklusive men inte begränsat till, att främja tillhandahållandet av massbetalningar i hela euroområdet.

(3) För att säkerställa rättssäkerhet och för att undvika att betaltjänstleverantörer som inte är banker diskrimineras på grundval av etableringsort bör centralbankerna i Eurosystemet tillämpa en enhetlig linje när det gäller tillgången till samtliga centralbanksdrivna betalningssystem i Eurosystemet samt till centralbankskonton för betaltjänstleverantörer som inte är banker. Centralbankerna i Eurosystemet bör således tillämpa en uppsättning icke-diskriminerande, objektiva och riskbaserade kriterier för att bevilja betaltjänstleverantörer som inte är banker direkt tillgång till sådana centralbanksdrivna betalningssystem i Eurosystemet. Detta skulle säkerställa att den direkta tillgången för betaltjänstleverantörer som inte är banker främjar marknadsintegritet och stöder konkurrens och innovation inom ekosystemet för betaltjänster, utan att medföra risker för betalningssystemens motståndskraft, integritet och säkerhet och således utan att leda till systemrisker.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/886 av den 13 mars 2024 om ändring av förordningarna (EU) nr 260/2012 och (EU) 2021/1230 och direktiven 98/26/EG och (EU) 2015/2366 vad gäller omedelbara betalningar i euro (EUT L, 2024/886, 19.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/886/oj).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

(4) I artikel 35a.1 i direktiv 2015/2366 anges specifika villkor för sådana betaltjänstleverantörer som inte är banker och som önskar delta i betalningssystem som har betecknats enligt direktiv 98/26/EG. Medlemsstaterna måste fastställa vilket förfarande som ska tillämpas för att bedöma att betaltjänstleverantörer som inte är banker uppfyller dessa villkor. Utan att det påverkar dessa förfaranden är det viktigt att inom Eurosystemet fastställa en gemensam uppsättning minimikrav som skulle behöva uppfyllas av betaltjänstleverantörer som inte är banker och som önskar få tillgång till centralbanksdrivna betalningssystem. Dessa minimikrav bör återspeglas i avtalsvillkoren mellan centralbankerna i Eurosystemet och de betaltjänstleverantörer som inte är banker och bör omfatta att vissa säkerhetskrav ska efterlevas, att dessa betaltjänstleverantörer ska lämna försäkran till relevant centralbank i Eurosystemet där de, eller den relevanta nationella myndigheten, bl.a. bekräftar att de inledningsvis och därefter fortsatt uppfyller villkoren i den nationella lagstiftning som genomför artikel 35a.1 i direktiv 2015/2366 samt att ytterligare styrkande handlingar kommer att tillhandahållas på begäran av centralbankerna i Eurosystemet.

(5) Enligt direktiv 98/26/EG och direktiv (EU) 2015/2366 har betaltjänstleverantörer som inte är banker ingen automatisk tillgång till Eurosystemets betalnings-system som bedrivs enligt artikel 3.1 fjärde strecksatsen samt artiklarna 17, 18 och 22 i ECBS-stadgan, som t.ex. den nya versionen av det transeuropeiska automatiserade systemet för bruttoavveckling av expressbetalningar i realtid (TARGET). TARGET är strukturerat som ett flertal betalningssystem och tillhandahåller konton för avveckling av eurobetalningar i centralbankspengar och har därför en avgörande roll för utförandet av vissa av Eurosystemets grundläggande uppgifter, däribland att främja väl fungerande betalningssystem. Tillgångskriterier och regler för att delta i TARGET fastställs i Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) ([4]).

(6) Eurosystemet avser att ge samtliga godtagbara deltagare direkt tillgång till TARGET. Detta innebär att betaltjänstleverantörer som inte är banker och som är berättigade att delta i TARGET inte längre bör vara registrerade som adressater med företagsidentifieringskod (BIC) eller som nåbara parter för det egna konto som centralbankerna i Eurosystemet har, med undantag för ett centralbanksdrivet betalningssystems tekniska konto i TARGET-systemet för avveckling av omedelbara betalningar (TIPS).

(7) För att minimera eventuella störningar eller negativa effekter i fråga om betalningshanteringen som skulle påverka slutanvändarna när vissa betaltjänstleverantörer som inte är banker inte längre är registrerade som adressater med BIC-kod eller som nåbara parter för det egna konto som centralbankerna i Eurosystemet har, krävs det en övergångsperiod för att möjliggöra en migrering av godtagbara betaltjänstleverantörer som inte är banker och som önskar bli direkta deltagare i TARGET. Denna övergångsperiod skulle gälla för betaltjänstleverantörer som inte är banker och som är registrerade som adressater med BIC-kod eller som nåbara parter för det egna konto som centralbankerna i Eurosystemet har. Övergångsperioden skulle behöva vara såpass lång att det underlättar slutförandet av alla nödvändiga administrativa och tekniska göromål, inklusive testningen av de betaltjänstleverantörer som inte är banker tillsammans med de relevanta centralbankerna i Eurosystemet, samt möjliggör att flera enheter migrerar till en ny anslutningsmodell utan att detta medför alltför mycket arbete för någon enskild centralbank i Eurosystemet. För att genomföra detta samt för att vissa betaltjänstleverantörer som inte är banker ska hinna fasa ut den befintliga anslutningen bedöms det vara rimligt och lämpligt med en övergångsperiod fram till den 31 december 2025.

(8) Betaltjänstleverantörer som inte är banker får ha innestående medel på ett konto hos något av Eurosystemets centralbanksdrivna betalningssystem, däribland TARGET, dock enbart i syfte att ställa medel till förfogande för att uppfylla sina avvecklingsåtaganden. Saldot eller innehavet på ett sådana konton bör därför inte överskrida vad som krävs för att uppfylla dessa åtaganden. Att ställa mer medel än detta till förfogande på ett konto hos något av Eurosystemets centralbanksdrivna betalningssystem skulle stå i strid med dess syfte. Sett till pris och finansiell stabilitet är det viktigt att sådana konton används för betalningsändamål och inte missbrukas för säkringssyften. Ett maximalt innehavsbelopp bör därför tillämpas och detta krav liksom bestämmelserna om hur det räknas fram bör på lämpligt sätt framgå av avtalsvillkoren mellan centralbankerna i Eurosystemet och de betaltjänstleverantörer som inte är banker.

([4]) Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2022/912 av den 24 februari 2022 om en ny version av det transeuropeiska automatiserade systemet för bruttoavveckling av betalningar i realtid (TARGET) och om upphävande av riktlinje ECB/2012/27 (ECB/2022/8) (EUT L 163, 17.6.2022, s. 84).

(9) När det gäller konton i TARGET bör beräkningen av maximala innehavsbelopp ta vederbörlig hänsyn till de avvecklingsskyldigheter som uppstår till följd av att betaltjänstleverantörer som inte är banker deltar direkt i anslutna betalningssystem som avvecklar i TARGET, och det högsta innehavsbeloppet bör som huvudregel också tillämpas på sådana innehav som betaltjänstleverantörer som inte är banker har på TARGET tekniska konton hos sådana anslutna system. Bristen på tillförlitliga uppgifter om de saldon som betaltjänstleverantörer som inte är banker har på TARGET-konton för särskilda förfaranden i anslutna system skulle emellertid försvåra den effektiva dagliga övervakning som centralbankerna i Eurosystemet bör genomföra för att övervaka att betaltjänstleverantörer som inte är banker inte missbrukar sådana konton genom att inneha överskottslikviditet. Eurosystemets centralbanker känner inte till de saldon som betaltjänstleverantörer som inte är banker har på: a) TARGET-konton för bruttoavvecklingsförfarande i realtid för anslutna system (nedan kallat *RTGS AS avvecklingsförfarande D*) som avses i del VI bilaga I artikel 6 i riktlinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8), och b) TARGET-konton för TARGET Instant Payment Settlement (TIPS) avvecklingsförfarande för anslutna system (TIPS AS avvecklingsförfarande) som avses i del VII bilaga I till den riktlinjen. Därför bör medel som betaltjänstleverantörer som inte är banker har på TARGET-konton för RTGS AS avvecklingsförfarande D eller TIPS AS avvecklingsförfaranden inte ingå i beräkningen av ett maximalt innehavsbelopp, och ingen sådan begränsning bör gälla för sådana medel. I stället bör man vid behov inrätta ett månatligt system för självrapportering för betaltjänstleverantörer som inte är banker så att de berörda centralbankerna i Eurosystemet kan övervaka huruvida medel som betaltjänstleverantörer som inte är banker innehar på TARGET-konton för sådana ändamål i själva verket används för att uppfylla avvecklingsskyldigheter. Ett sådant system för självrapportering bör omfatta månadsvis rapportering av det högsta och det genomsnittliga dagsinnehavet som en betaltjänstleverantör som inte är bank haft på sådana konton, samt denna betaltjänstleverantörs högsta och det genomsnittliga dagliga avvecklingsskyldigheter som hanterats i respektive anslutna system.

(10) Eurosystemet bör vid angivna intervall se över beräkningsmetoden för dessa maximala innehavsbelopp när driftsmodellen har stabiliserats för att motverka trenden att dessa belopp bara fortsätter att öka.

(11) För att främja en kultur av efterlevnad med kraven om maximala innehavsbelopp bör relevant centralbank i Eurosystemet förelägga vite mot en betaltjänstleverantör som inte är bank och som på sina konton har ett belopp som överstiger de relevanta maximala innehavsbeloppen. För att avskräcka från upprepade eller systematiska överträdelser ska varje förekommande överträdelse där de maximala innehavsbeloppen har överskridits med betydande belopp eller underlåtenhet att omgående reducera dessa överskjutande belopp på konton som innehas av betaltjänstleverantörer som inte är banker när de har kommit in ses som väsentliga överträdelser av de tillämpliga kraven. Relevant centralbank i Eurosystemet bör i så fall tillåtas att säga upp betaltjänstleverantörens deltagande i det relevanta centralbanksdrivna betalningssystemet samt att förelägga ett ytterligare vite för eventuella konton som stängs till följd av detta.

(12) Enligt direktiv (EU) 2015/2366 ska visserligen betaltjänstleverantörer som inte är banker skydda sina kundmedel genom att öppna kundmedelskonton eller på annat sätt, men det är inte centralbankernas huvudfunktion att agera substitut för kreditinstitut genom att tillhandahålla säkringstjänster. Att centralbankerna tillhandahåller kundmedelskonton kan påverka den penningpolitiska transmissionsmekanismens och det generella finansiella systemets övergripande säkerhet och sundhet och leda till betydande risker när det gäller att uppnå Eurosystemets mål, särskilt för centralbankerna. Det kan röra sig om risker i fråga om inlåningsutflöden från kreditinstitut, t.ex. i ett scenario där inlåningen skulle hållas hos centralbanken och leda till en successiv disintermediering av den kommersiella banksektorn, vilket skulle få en negativ inverkan på tillgången till likviditet och därigenom hindra en effektiv penningpolitisk transmission. På liknande sätt skulle syntetiska digitala centralbankspengar, exempelvis elektroniska pengar som ges ut av en betaltjänstleverantör som inte är en bank och som fullt ut backas upp av centralbankspengar, kunna luckra upp distinktionen mellan centralbankspengar, en avvecklingsvaluta som är riskfri i kredit- och likviditetshänseende, och affärsbankspengar. Att kundmedel sätts in hos centralbanker skulle kunna innebära en risk att allmänheten blandar samman elektroniska pengar och andra former av pengar, inklusive centralbankspengar, och på så vis leda till en snedvriden riskuppfattning.

(13) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 ([5]), som tillämpas från och med den 30 december 2024, ska leverantörer av kryptotillgångstjänster skydda sina kundmedel hos ett kreditinstitut eller, om ett sådant konto finns, hos en centralbank. I det sistnämnda fallet är det upp till centralbankerna i Eurosystemet att besluta om konton ska tillhandahållas i säkringssyfte. En säkringsmöjlighet hos centralbankerna i Eurosystemet bör inte tillhandahållas leverantörer av kryptotillgångstjänster av samma skäl som det inte bör tillhandahållas betaltjänstleverantörer som inte är banker; ett annat skäl är att upprätthålla lika villkor för de olika institut som deltar i marknaden för betalningstjänster.

(14) Att tillhandahålla kundmedelskonton utanför TARGET, antingen i nationella betalningssystem eller direkt i bokföringen för en centralbank i Eurosystemet, omfattas av artiklarna 17 och 22 i ECBS-stadgan eftersom detta är relevant för de grundläggande uppgifterna att genomföra penningpolitiken och säkerställa väl fungerande betalningssystem. Även av detta skäl bör enskilda centralbanker i Eurosystemet inte tillhandahålla eller erbjuda kundmedelskonton till betaltjänstleverantörer som inte är banker eller till leverantörer av kryptotillgångstjänster. För tydlighets skull är de tekniska kontona i anslutna system för RTGS AS avvecklingsförfarande D eller TIPS AS tekniska konton, även om de är garantimedelskonton, inte skyddade konton enligt artikel 10.1 a i direktiv (EU) 2015/2366 eller artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114.

(15) Betaltjänstleverantörer som inte är banker och som har tillgång till centralbanksdrivna betalningssystem bör tillåtas öppna flera avvecklingskonton, beroende på betalningssystemsoperatören produktutbud. Eftersom flera konton inte skulle innebära att kundmedlen är åtskilda, skulle sådana konton inte vara skyddade mot insolvens.

(16) Riktlinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) ska ändras, och tillämpningen av detta beslut bestämmelser som rör ansökningar om tillgång till TARGET från betaltjänstleverantörer som inte är banker bör därför senareläggas till den 16 juni 2025, det datum då ändringarna av riktlinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) av tekniska skäl behöver vara tillämpliga.

(17) Med tanke på rättssäkerheten och för att göra det lättare för centralbankerna i Eurosystemet att som betalningssystemsoperatörer eller centralbanker som för konton att samordna sina avtalsvillkor med den senaste tidens relevanta ändringar av unionslagstiftningen, ska tillämpningsdatumet för detta beslut anpassas till det datum då medlemsstaterna ska införliva de ändringar av direktiv 98/26/EG och direktiv (EU) 2015/2366 som har införts genom förordning (EU) 2024/886, närmare bestämt den 9 april 2025.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *centralbank i Eurosystemet*: Europeiska centralbanken eller en nationell centralbank i en medlemsstater som har euron som valuta.

2. *centralbanksdrivet betalningssystem*: ett betalningssystem som drivs av en centralbank i Eurosystemet och som omfattar ett delsystem i TARGET.

3. *betaltjänstleverantörer som inte är banker* eller *NB-PSP*: ettdera av följande:

   a) Ett betalningsinstitut enligt definitionen i artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 ([6]), dock ej betalningsinstitut som omfattas av ett undantag enligt artikel 2.5 eller artiklarna 32 eller 33 i det direktivet.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40).

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

b) Ett institut för elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG ([7]), dock ej en juridisk person som omfattas av ett undantag enligt artikel 9 i det direktivet.

4. *kundmedelskonto*: ett separat konto hos ett kreditinstitut eller hos en centralbank i Eurosystemet efter den centralbankens gottfinnande, som har öppnats av antingen

a) en betaltjänstleverantör som inte är bank för att säkerställa att dess kundmedel är åtskilda från betaltjänstleverantörens egna medel vid tillämpning av punkt 10.1 a i direktiv (EU) 2015/2366 eller

b) en leverantör av kryptotillgångstjänster för att säkerställa att kundernas äganderätt skyddas och förhindra att kundmedlen används för egen räkning, vid tillämpning av artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 ([8]).

5. *leverantör av kryptotillgångstjänster*: samma betydelse som framgår av definitionen i artikel 3.1.15 i förordning (EU) 2023/1114.

6. *uppdrag om överföring av likvida medel*: ett uppdrag om överföring av likvida medel enligt definitionen i punkt 16 i bilaga III till riktlinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8).

7. *affärsdagens slut*: den stopptid som enligt reglerna för det relevanta centralbanksdrivna betalningssystemet gäller för avveckling av uppdrag om överföring av likvida medel för den specifika affärsdagen.

Artikel 2

Åtkomst till centralbanksdrivna betalningssystem

1. En centralbank i Eurosystemet ska på begäran ge en betaltjänstleverantör som inte är bank (NB-PSP) och som uppfyller samtliga följande krav åtkomst till de betalningssystem som centralbanken i fråga driver:

a) Betaltjänstleverantören som inte är en bank (eller en tredje part som utför dessa uppgifter, med betaltjänstleverantören som ensamt ansvarig för eventuella handlingar och försummelser) installerar, förvaltar, driver, övervakar och säkerställer säkerheten för den IT-infrastruktur som krävs för anslutningen till det centralbanksdrivna betalningssystemet och kan lämna uppdrag om överföring av likvida medel till det centralbanksdrivna betalningssystemet.

b) Betaltjänstleverantören som inte är en bank tillhandahåller eventuell styrkande information som relevant centralbank skäligen bedömer som nödvändig för att besluta om en ansökan om att få tillgång till det centralbanksdrivna betalningssystemet.

c) Betaltjänstleverantören som inte är en bank genomför lämpliga säkerhetskontroller för att skydda sina system mot otillåten tillgång och användning, även vad gäller cyberresiliens och informationssäkerhet.

d) Betaltjänstleverantören som inte är en bank lämnar till relevant centralbank antingen en försäkran från den berörda nationella behöriga myndigheten eller en försäkran som på vederbörligt sätt har undertecknats och godkänts av betaltjänstleverantörens ledningsorgan som bekräftar att betaltjänstleverantören efterlever i) villkoren för att ansöka om deltagande i betecknade betalningssystem, i enlighet med de tillämpliga nationella lagbestämmelser som genomför artikel 35a.1 i direktiv 2015/2366; och ii) förfarandena i enlighet med de tillämpliga nationella lagbestämmelser som genomför artikel 35a.2 i direktiv 2015/2366.

För tydlighets skull ska inget i denna punkt undanta betaltjänstleverantörer som inte är en bank från skyldigheten att uppfylla de krav, inbegripet särskilda ansökningsförfaranden, som är tillämpliga på dem enligt riktlinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8).

2. Vad gäller en ansökan om tillgång till TARGET som en betaltjänstleverantör som inte är bank lämnar till en centralbank i Eurosystemet, ska bestämmelserna i punkt 1 vara tillämpliga från och med den 16 juni 2025.

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40).

3. En betaltjänstleverantör som inte är bank och som har fått tillgång till ett centralbanksdrivet betalningssystem ska till relevant centralbank en gång per år lämna en försäkran som är undertecknad och godkänd av dess behöriga ledningsorgan och som bekräftar att denna betaltjänstleverantör fortsatt uppfyller kraven i punkt 1 c och 1 d. Relevant centralbank ska ha rätt att verifiera informationen i en sådan försäkran och begära sådan styrkande dokumentation som den rimligen anser nödvändig.

4. En nationell centralbank i en medlemsstat som har euron som valuta kan inkludera ytterligare krav på betaltjänstleverantörer som inte är en bank för att dessa ska få tillträde till betalningssystem som drivs av centralbanken, i syfte att bedöma den särskilda riskprofilen för betalningssystemet som centralbanken bedriver utanför TARGET.

Artikel 3

Konton i centralbanksdrivna betalningssystem och icke-tillhandahållande av skyddade konton

1. Centralbanker i Eurosystemet ska inte erbjuda eller tillhandahålla kundmedelskonton till betaltjänstleverantörer som inte är banker eller till leverantörer av kryptotillgångstjänster.

2. Centralbanker i Eurosystemet ska inte öppna andra konton än konton i centralbanksdrivna betalningssystem för betaltjänstleverantörer som inte är banker och som är berättigade att delta i sådana centralbanksdrivna betalningssystem.

3. TARGET-konton som tillhandahålls för bruttoavvecklingsförfarande i realtid för anslutna system avvecklingsförfarande D som avses i del VI bilaga I artikel 6 i riktlinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) (nedan kallat *RTGS AS avvecklingsförfarande D*) och b) TARGET-konton som tillhandahålls för TARGET Instant Payment Settlement (TIPS) avvecklingsförfarande för anslutna system (nedan kallat *TIPS AS avvecklingsförfarande*) som avses i del VII bilaga I till den riktlinjen, ska inte anses vara skyddade konton vid tillämpningen av punkt 1.

4. Centralbankerna i Eurosystemet ska senast den 31 december 2025 säga upp tillgången för betaltjänstleverantörer som inte är banker och som är registrerade som adressater med en företagsidentifieringskod (BIC) eller nåbara parter för det egna konto som centralbankerna i Eurosystemet har i TARGET.

5. Med beaktande av artikel 2.4 ska centralbankerna i Eurosystemet ge betaltjänstleverantörer som inte är banker direkt eller annan tillgång till centralbanksdrivna betalningssystem med undantag för TARGET på samma grunder som tillgång ges till andra godtagbara deltagare.

6. Innehavet på alla konton som betaltjänstleverantörer som inte är banker har i betalningssystem som drivs av en centralbank i Eurosystemet ska förräntas i enlighet med Europeiska centralbankens beslut (EU) 2024/1209 (ECB/2024/11) ([9]).

Artikel 4

Maximala innehavsbelopp

1. Medel som en betaltjänstleverantör som inte är bank innehar vid slutet av affärsdagen på alla konton hos ett betalningssystem som bedrivs av en centralbank, inklusive de TARGET-konton som anges i punkt 2, får inte överstiga det maximala innehavsbeloppet som gäller för det betalningssystemet.

2. De medel som avses i punkt 1 ska inkludera medel som innehas i slutet av affärsdagen av en betaltjänstleverantör som inte är bank på något av följande konton i TARGET:

a) Huvudsakligt likvidkonto (MCA) enligt vad som avses i del II i bilaga I till riktlinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8).

b) Konton för likvida medel avsedda för bruttoavveckling i realtid (RTGS DCA-konton) enligt vad som avses i del II i bilaga I till riktlinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8).

c) TARGET instant payment settlement (TIPS) konton för likvida medel (TIPS DCA-konton) enligt vad som avses i del II i bilaga I till riktlinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8).

([9]) Europeiska centralbankens beslut (EU) 2024/1209 av den 16 april 2024 om förräntningen på icke-penningpolitisk inlåning som innehas hos nationella centralbanker och Europeiska centralbanken (ECB/2024/11) (EUT L, 2024/1209, 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1209/oj).

3. De medel som avses i punkt 1 ska inte omfatta medel som innehas av en betaltjänstleverantör som inte är bank på konton i TARGET för RTGS AS avvecklingsförfarande D eller TIPS AS avvecklingsförfaranden.

4. Det maximala innehavsbeloppet som avses i punkt 1 ska beräknas på följande sätt:

a) Om betaltjänstleverantören som inte är en bank har varit verksam under en tolvmånadersperiod före sin ansökan om tillgång till ett centralbanksdrivet betalningssystem, ska det maximala innehavsbeloppet vara dubbelt så högt som det högsta värdet på utgående uppdrag om överföring av likvida medel, i förekommande fall inklusive överföringsuppdrag avseende ett anslutet system men exklusive likviditetsöverföringar som betaltjänstleverantören har haft under någon affärsdag under de tolv föregående kalendermånaderna. Betaltjänstleverantören som inte är en bank ska inkludera en detaljerad beräkning av detta maximala innehavsbelopp i sin ansökan till relevant centralbank i Eurosystemet om att delta i det centralbanksdrivna betalningssystemet.

b) Om betaltjänstleverantören som inte är en bank har varit verksam under en tolvmånadersperiod före sin ansökan om tillgång till ett centralbanksdrivet betalningssystem, ska det maximala innehavsbeloppet vara dubbelt så högt som det högsta förväntade värdet på utgående uppdrag om överföring av likvida medel, i förekommande fall inklusive överföringsuppdrag avseende ett anslutet system men exklusive likviditetsöverföringar, som betaltjänstleverantören förväntas ha. Betaltjänstleverantören som inte är en bank ska inkludera sin detaljerade beräkning av det föreslagna maximala innehavsbeloppet i sin ansökan om att delta i det centralbanksdrivna betalningssystemet.

c) Under den tolvmånadersperiod som följer på att det första aktiva kontot har öppnats i det centralbanksdrivna betalningssystemet ska relevant centralbank i Eurosystemet räkna om det maximala innehavsbeloppet för respektive betaltjänstleverantör som inte är bank varje månad under det första kvartalet och därefter varje kvartal. Detta omräknade maximala innehavsbelopp ska tillämpas från och med nästa affärsdag efter det att relevant centralbank i Eurosystemet har underrättat respektive betaltjänstleverantör som inte är bank om omräkningen och därefter fram till nästa omräkning.

d) Efter den första tolvmånadersperiod som följer på att det första aktiva kontot i det centralbanksdrivna betalningssystemet har öppnats, ska relevant centralbank i Eurosystemet räkna om det maximala innehavsbeloppet en gång per år. Omräkningen ska baseras på det faktiska totala högsta värdet av betaltjänstleverantörens samtliga utgående uppdrag om överföring av likvida medel, i förekommande fall inklusive överföringsuppdrag avseende ett anslutet system men exklusive likviditetsöverföringar, under den föregående tolvmånadersperioden i det relevanta centralbanksdrivna betalningssystemet och den information som har tillhandahållits till relevant centralbank i Eurosystemet i enlighet med led a och b.

e) Relevant centralbank i Eurosystemet får i undantagsfall enligt eget gottfinnande räkna om det maximala innehavsbeloppet på ad hoc-basis, om en nära förestående eller redan inträffad förändring av avvecklingsvärdena för en betaltjänstleverantör som inte är bank kan leda till att det relevanta maximala innehavsbeloppet inte kan hållas. En sådan omräkning ska göras i enlighet med led b.

5. Om de samlade medlen för betaltjänstleverantörens konton överstiger det tillämpliga maximala innehavsbeloppet, ska betaltjänstleverantören omedelbart vidta åtgärder för att minska de samlade medlen så att de understiger det maximala innehavsbeloppet. Om en sådan minskning inte kan uppnås på grund av en inkommande betalning strax före affärsdagens slut, ska minskningen ske utan onödigt dröjsmål efter nästa affärsdags början.

6. Om en betaltjänstleverantör som inte är bank är en direkt deltagare i ett betalningssystem som är ett anslutet system till TARGET, och förlitar sig på RTGS AS avvecklingsförfarande D eller TIPS AS-avvecklingsförfaranden, ska denna betaltjänstleverantör som inte är bank varje månad rapportera till den berörda centralbanken i Eurosystemet både det högsta och det genomsnittliga innehavet över natten på de tekniska kontona på det berörda TARGET-anslutna systemet. Betaltjänstleverantören som inte är bank ska också månadsvis rapportera sina högsta och genomsnittliga dagliga avvecklingsskyldigheter som hanteras i motsvarande anslutna system.

7. ECB ska se över kontotyperna som framgår av punkt 2 senast ett år efter det datum då detta beslut blir tillämpligt och därefter minst en gång vart tredje år. ECB ska se över metoden för att beräkna det maximala innehavsbeloppet enligt punkt 2 senast ett år efter det datum då detta beslut träder i kraft och därefter minst en gång vart tredje år.

Artikel 5

Bristande efterlevnad vad gäller maximalt innehavsbelopp eller krav för tillgång till centralbanksdrivna betalningssystem

1. Om en betaltjänstleverantör som inte är bank inte uppfyller kraven i artikel 4, ska relevant centralbank i Eurosystemet förelägga ett vite motsvarande 0,03 procent av det totala belopp som överskjuter det maximala innehavsbelopp som denna betaltjänstleverantör vid affärsdagens slut innehar i varje betalningssystem som drivs av relevant centralbank i Eurosystemet samt ett ytterligare dagligt vite om 1 000 euro för varje dag av bristande efterlevnad.

2. Om en betaltjänstleverantör som inte är bank inte har åtgärdat en väsentlig bristande efterlevnad av kraven i artikel 4, får relevant centralbank i Eurosystemet säga upp denna betaltjänstleverantörs deltagande i det centralbanksdrivna betalningssystemet med en månads varsel och ska förelägga ytterligare ett engångsvite på 1 000 euro för varje stängt konto.

Vid tillämpning av detta stycke anses bland annat vart och ett av följande fall utgöra väsentlig bristande efterlevnad: a) systematisk eller upprepad överträdelse av det relevanta maximala innehavsbeloppet, inklusive men inte begränsat till överträdelse där ett betydande belopp överskjuter det relevanta maximala innehavsbeloppet, och b) underlåtenhet att minska innehavet på relevant konto så att det vid affärsdagens slut, efter den affärsdag då medlen inkom, understiger det maximala innehavsbeloppet.

3. Om en betaltjänstleverantör som inte är bank inte längre uppfyller kraven i artikel 2.1, får relevant centralbank i Eurosystemet utan uppsägningstid säga upp denna betaltjänstleverantörs deltagande i det centralbanksdrivna betalningssystemet.

4. Om en betaltjänstleverantör som inte är bank inte uppfyller kraven i artikel 2.3, får relevant centralbank i Eurosystemet säga upp denna betaltjänstleverantörs deltagande i det centralbanksdrivna betalningssystemet med en månads varsel.

5. ECB ska se över bestämmelserna i denna artikel senast ett år efter det datum då detta beslut blir tillämpligt och därefter minst en gång vart tredje år.

Artikel 6

Ändring av villkoren för centralbanksdrivna betalningssystem

Centralbankerna i Eurosystemet ska ändra villkoren för samtliga centralbanksdrivna betalningssystem som de driver så att de omfattar kraven i artiklarna 2–5 i tillämpliga fall.

Artikel 7

Ikraftträdande

1. Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Det ska tillämpas från och med den 9 april 2025.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 27 januari 2025.

Christine LAGARDE
ECB:s ordförande